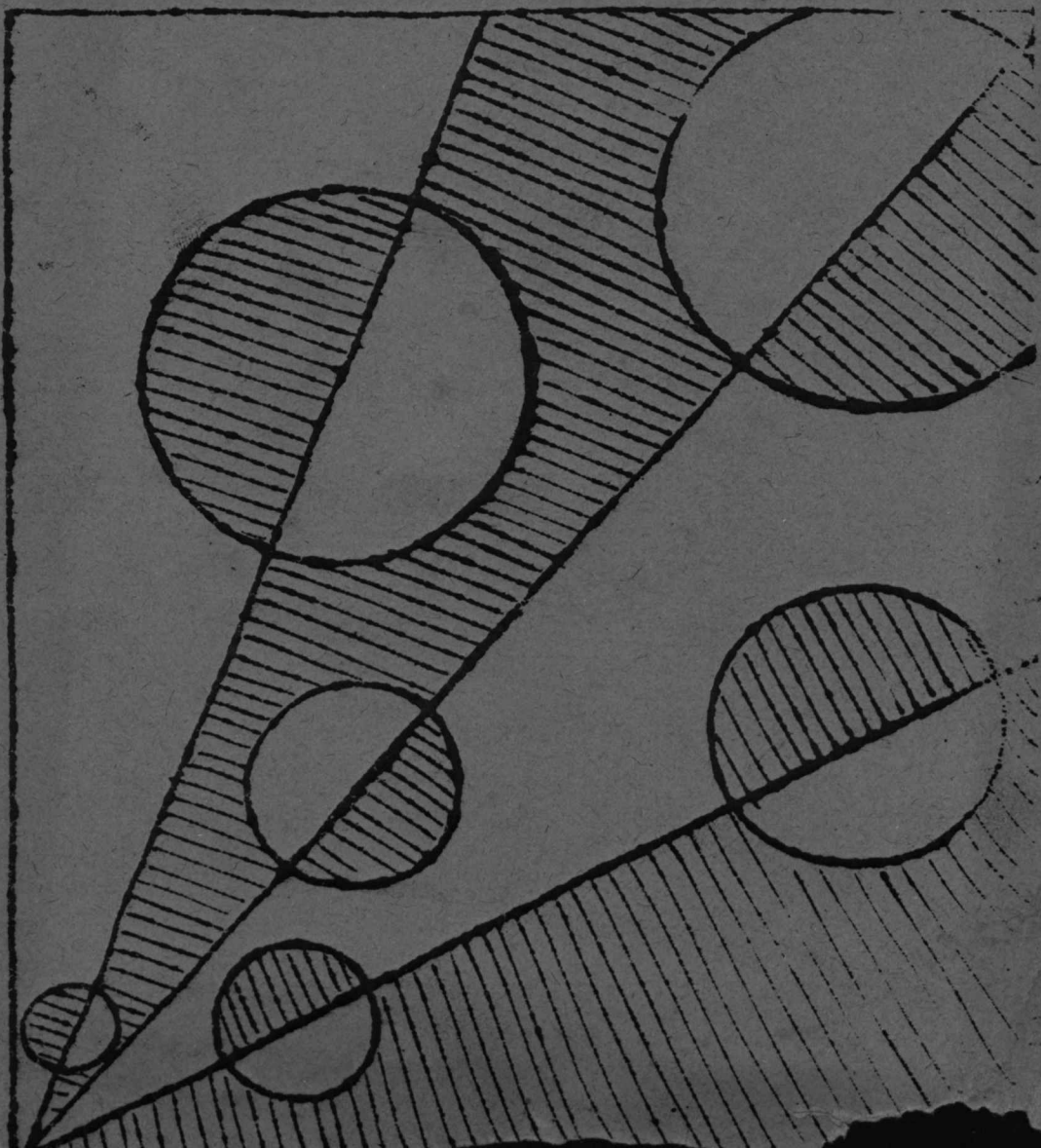

1916

WORLD WAR I
MAY 1916

VIDEVIK

Väljaandja: Tall. linna I Tütarl. güm., Kultuurring.

Toimkond: E. Sommer, L. Helberg, S. Hussar, L. Semmelson.

Adress: Jaani tän 13. Tallinna.

ANNO 1932

2.AASTAKÄIK.

N° 1 NOVEMBER.

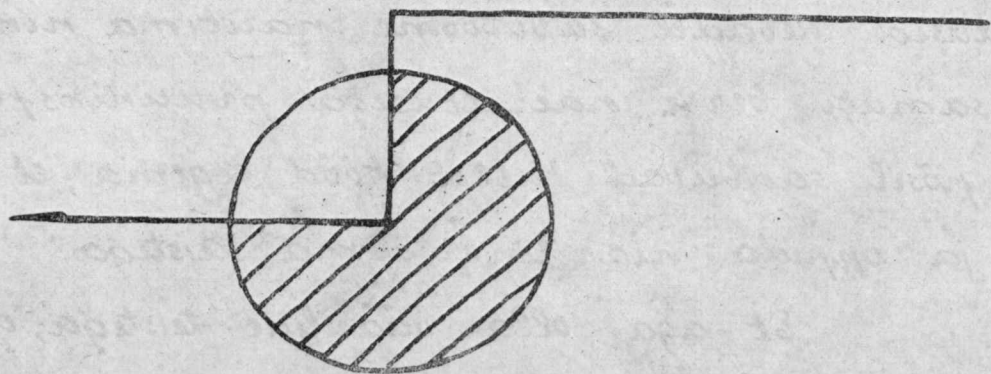
Jälle on sügis, nagu see on olnud
kristliku ajaarvamise järele juba aastatuhan-
deid. Jälle on kogunenud teadustemplitse
tütarlapse, samu eluröõmsaid tütarlapse, kes
naeruvine näol saabuva puhkuse puhul siir-
dusid kevadel suviröõme nautima, ning nüüd
samuti terve naeratusega pruunikspölenud
pösil saabuvas tublit tööd tegema, et olla
ja öppida vääriline olema teistega.

Et aga olla vääriline teistega, osutada

meid ühiskonnale ja meie sünnimaale, selles
 eame ammutama pidevalt teadmisi; suvi pole
 elanud meile oma osa, ta on tänava
 ndnud meile erakordses külluses päikest,
 õhku ja vett, seda suurema hooga võime
 a peamegi algama oma õpinguid, sest
 kasvavale bestile on rajatud suured lootused,
 isamaa rajab teieid teovõimsaid kodanikke,
 kes oleksid suutelised juhtima tema saatust.

Enne peame aga õppima, palju
 õppima, milleks algava aasta puhul soovib
 edu, sest jõu toome ise kaasa,

Ajakirja toimetuse.

3

Mõnda möödunud suvest.

Neste.

Oli alles õige vara, kui virgusin perenaise luuri lõikavalt heleda huire peale. Ümberingi oli es-
kujulik vaikus ning pikkamisi hakkas unest ähma-
ne silmgi midagi seletama. Samasin värskel hei-
nul toa peal. Avatud lakaluugist tungis karget
hommikõhku mis segunes heinahõnguga, ühtlasi
paistis tükike sinitaevast tõusva päikese kumaga,
mis purutas alles horisondilt paistva metsatu-
ka tagant, nohus virvendas veel kastepärli.

Kostus laudast üha kannatamatuks minevaid
tõprahääli, karjapoisist põlnud aga haisugi veel.
Teist korda kostus minuni perenaise hele „Louis“,
ning õuel algava kõneluse järel otsustasin, et
on saabunud päikesekuninga nime kandev kar-
jajüts.

Tallis aga hirmahtas hobune ning lauda pealt
heinust paistisid õige tugeva noina saatel sulase
jalad, millel olid eriti silmatorkavad suured
varbad. Idüll oli nü a la „Nuttud talu“.

Olgugi et vastu tavalist harjumust, niitunin,
ning alla jõudes oli pere juba igapäevaste
talituste man. Tähtsin minna heinamaale
linnarahva aspekti tõstma, nimelt kaarutama.
Pere leidis mu tagasihoidlikus soovis vist varja-
tud nalja, sest puhkis nagu käskluse peale üks-
meelne naer, mis mind mu ettevõttes muidugi
ei häirinud. Õuel tulid toime isegi sellega, et
silitasin hobuse nina otsa vahejuhtumisteta. Deen-
dusin, et hobune ikkagi ei hammusta ja veendu-
musest tuli kraad julgustki juure.

Nü juhtuski süs, et saatus tabas mu vara-
hommikul minemas heinamaale rehaga õlal,
paljasääri, sitsrätt peas. Oleksin meeldi suvat-
senud näha oma linnainimestest tuttavate tooti-
põhja-suurusil silmi, nähes mind, nende arvates hel-
litatud tütarlast, sellises ürtis kiset pruunistunud

(Järg 21. lhm)

SPORT.

Kevadel enne lahkumist koolist, peetud kergejõustiku võistlustel tuli I. kohale Tall. linna I Tüt. Güm.

Sügisel peetud võistlustel oli võim. konkurentide Tüt. kooli. güm. naäl, kes tegelikult tuligi I. kohale, II Tüt. Güm. I. ja I Tüt. Güm. II.. Parimaid naisi võitel oli Parts, kes võitlusi tuli üllatavalt maistele. Ta võim. võimust saavutis oli kaugushüpe 5.02. Võistlused mehe koolis 8. klassis: O. Parts, S. Raage, L. Koop, Linda Marten. B. klassis: S. Jõksi, P. Kuu, S. Ruut, S. Kaarbond.

Sportiringi juhatus 1922. a. juhataja O. Parts liisimid - S. Jõksi, M. Jõksi, Linda Marten, S. Raage. Saksa keele inspektorid pr. Jantsuiga kaastöötajad ja võimlemisajaja. Kooli õpetaja on pr. Peek.

Umbkaudu kirjandus T. H. I. ü. ei võistkud liisid; on asjatu, et mees kool A naiskonna võistl. esmakordselt kooli ajaks saadab, talle on B naiskonna. A naiskonna koosseis: Parts, Jõksi, Raage, Jõksi, Koop ja Tüt. B naiskonna koosseis: Lind, Kuu, Vohu, Semelton, Ratas, auna aunas liige pole veel kindel.

16. I. II. T. H. I. ü. peetud võim. võistlustel võitis mees kooli A naiskond Kulla güm. 2:1. võitis

..... ja poituvad peast õilsad
mõtted ning mälestused möödunud
suvest, ja ees avaneb kilomeetrite
pikkune ringkäik mööda lõputuid
täheridu ja valemite rägastikke.....

Kilde vestlusest hra Vedroga.

See oli üks noist päikesepaistelistest neliapäevist.....
Me teju oli sädelev, sest pidime tegema midagi
riskummalist - nimelt usutlema tänavuse uudis-
ooperi "Kaupo" loojat, hra Vedrot.

Nii siis, meie kolm koolisõbrat väljusime
pärasest esimest tundi käis äruust koolist ja siirdu-
sime otse üle Jaani kiriku platsi konservatoori-
umi poole. Meidugi vaidlesime kogu tee, kes peab
küsitlema, mida peab küsima, ja et tee oli liig
lühike, siis sinna jõudes olime rumulad kui hea-
ta kanad.

Püüdi nagu aukartust ja imetelu asus hir-
gese lähenedes tollele valgele helide aegadeemale,
ja nagu tunnustades oma päritolu, kostus mei-
le viise ja helinaid. Märkasime meid ootavat
lauluõpetajat hra. Ernsaksa ja kaht noormeest
a la Poiglaste Nõmmealgümnaasium + fotoaparaat.

Esitellakse... nimesid teips mitte ei mäleta, mis
pole ka oluline.

Nii on meid sus viis uudishimulist noort, me
lauluõpetaja - arvatavasti mitte uudishimuline - ja
fotoaparatuur, mida unustada juba sellepärast ei
või, et ta on ainuke isik, mis võib jäädvusta-
da mälestise käesolevast visiidist.

Astume ruumi, esialgu ainult vestibüüli,
kus sõelut selgemütsilisi, aademuulise päritoluga
noori. Kõik on nii uudne ja meis on imelik
kõrsitus, kuid sellegi poolest katsume tunda end
võrdlemisi vabana. Ronime üles trepist, siiki vöö-
raid ruume ja koridore. Teel kohtame keha-
kat vanahäriat - too olla meie kuulus ora-
tooriumide looja prof. Happ.

Viimaks jõuame meie rännaku lõppsihi,
tavolise klassi ruumi, mille avanedes astume uudis-
himuliselt avarasse, päikeseküllasesse ruumi, kus
seisab hra. Vedro ja naeratades palub meid
oodata, kuna ta eksamineerivat ühte preilit.

"Nicht zu machen", sõname ja marime haneras
uksest välja, "kui eksam, siis ensam."

Dodanid said viiru, meid palutakse uuesti sisse,
millele järgneb esitlemine, ning avaneb võimalus suru-
da toda kätt, mis on niijutunud sellise töö nagu
ooper "Kaupo". Ma kahjaks ei oma kunstnikuil-
ma ega ei valitse nii hästi sõnu, et võiksin lugi-
jale manada silme ette hra. Vedro ta piirkuses
ja laiuses. Ütlen vaid niipalju, et erimesel hetkel
ta äratas meis sümpaatiat, midagi mõjus temas,
kas või ainult ta kohtlemise lihtsus.

Hra. Vedro on keskmist easu, tume blond ja ta
juuksed on säilitanud väga palju looduslikku: on ni-
melt sassis ja püsti - kuid see on ju tavaline nähe
kunstnike juures. Ilme on endasse tõmbunud, ajuti
märvlik, kuid hetkati, sattudes hooгу vilgub läti
prilliklaase ta silmes midagi jõulist ja sooja.

Et tume. Hra. Vedro asetub meie vastu, on väga
sastutulelik ja hakkab pajatama. Meie tume õilsad
näod ette, paneme märkimised põlvile ja nii män-
gides ajakirjanikse pliaats mibinal raatib pat-
rile hieroglüüfe, kuna mõtted jälgivad hra. Vedrot.
Häri kahjaks pole kuigi küne ja lõneab mõtetest
ikka nii kilomeetrit paar järel. Hra. Vedro näa-
gib ooperi sünniloast ja muusikast sütu rõngaste oo-
oolina keereldes ta sassis kunstnikujuuste kohal.
Ta seletunne ma aga lähemalt ei rüvene sest seda
on teinud korduvalt tähtsamad ajalised.

Auton jätkab, kuid aegajalt häirib me audientii
keegi kiusakas preeri, kellel on õiendun hra. Vedro-
ga - tegelikult juba kevadel soorutamata jäänud
eksam. Viimane raquerib aga hooгу sadunult
sellele vihjega: "Ma olen Teid juba terve aasta
oodanud, võiksite nüüd ka mind oodata?" ja
jätkab heatujuliselt.

Vaatlen süvius ka teisi, kes süvenenult
kuulavad ja niijutavad, ning sellist tekib mu
märkmikku hirmus kaos ja absurdus.

Hra. Vedro, jõudnud n. b. ametliku osaga lõpu-
le, annab meile võimaluse rüütlemiseks.

8.
ranud paar nägematut märku rünnakute vahe-
jääl must süski elle üks targa toimega „kommi“
noormees. Poiss uudishimutses, mida arvab autor teis-
test Eesti ooperitest, millele vümane nii tava ja tar-
gu vastab, et midagi ei arva, kuna hiljem lisab, et ega
üks mägi ei näe teist, üda prami otsustama juba müe.

Teiselt reale küsimistele ja vastustele, mille auctle-
mine nün igavaks muutus, järgneb jällegi küsimus
tollelt teraselt kaasvõitlejalt, nimelt, milline alla hra.
Bedro arvatu ooperi õnnestunumaid muusikalisi mo-
mente? Sellele pakuvad autor avameelselt: „Kurad
seda müüd teab“ andus hiljem niki vastava seletuse.

Näivalt olime küttlemisega lõpukorrale jõud-
nud ja hra. Sznesars tük tava ning targa juttu
pildistamisest. Hra. Bedro, kui püüguine päeva-
kangelane, meie imetlusena ei näigi pelgavat pil-
distamist, ainult kiab endale olevat vajalikku tva-
littegemise, ning siub oma püstitamisvõid auct-
minujuurteid. Sel ajal jõuab ikka Pöösama tija-
lehenegi vüga, noormees künda hra. Bedroilt mida
ta arvab tantsumuustkast, kuna võtmane on väga
lahne seletunne, nün kuulame kinniskõrnu, et ei tea
mis ta, müüd küll seelst arvab, sest tõised künt-
nikud, kulturgd tantsumuustkast kahtaspanesalt.
hra. Bedro aga mainib, tantsumuustkast on nün
õnnette tervik ja iugi üpris huvitav ala, küigi
ainult primitiivseim. Nün et, olime rahuldatusid.

Süs, asetume kohtadele ja esile kerkib vahelpeal
ununenud fotoaapiraat. Naksatus! ja olime
jäädvustunud plaadile.

Hlgab teurumoniaalne hüvastijätt, tä-
name hra. Bedrolt ta lahuse est, millik
ta vastab, et küi müid jälle midagi huvitab,
ta on meeltdi valmis vastama.

Väljume silmade särades, pead rased
utest muljetest.

Piinlugupid meie pedagoogist.

Ajad toovad suuri muudatusi mitte ühti õppurperes, vaid ka meie õpetajaskond on omandanud teistsuguse ilme. Palju pedagooge, kes on väbinud Hiderike Akademia hälli juures, on lahkunud jäädavalt. Teg on toonud endiste asemel nooremad ja alluvõõraid nägusid. Ühte peab siiski tunnustama; kahju on endist õpetajast, kahju on inimest, kellega oldi nagu ühte kasvunud, ning imelik on mõelda, et Hiderike Akademia ründeta siiski on jäänud endiseks. Meil leidub aga veel endisi õpetajaid, nende hulgas ka uusi ja nooremad, kellega harjuvad ja kasvavad ühte meie nooremad klassid.

Võtame näiteks pr. H., ühe kauaaegsmaid õpetajaid meie koolis, pühitus möödunud aastal oma 10. a. juublit. Ta tavaliselt ei kõnele üalgi oma n.n. eraelust, hiljuti tegi aga vrandi ja kõneles väikese juhtumi, mille toome ära.

Pr. H. olnud tol ajal umbes 8-9 aastane ja käinud koolis. Sinna läinud ta tavaliselt oma samas koolis õppiva õega. Tundu alalist hilinemistihimu kooli, ta viigunud pool viis hommikul, äratanud ka õe, rikkude viimastelt lei. Nii siis hakatud pool seitse kooli minema, kuna tunnid alanud alles kell üheksa, tei aga foolnud pikem, kui minna ümber kaks tänava nurga.

Ka sellise varajamise juures ei leppinud siis veel piiride pr. H., vaid arunud nii kaua õde, kuni viimane nõustunud ühte telefoniposti balet jooksmata, kuist käima. Nii jõutud kooli, mit kooluand allu kinni, tänavail kolistanud vaid püüamised ja saianaised, seda siis ajavütkes ilmitsetud.

Sellegi poolst olnud pr. H. mures, kui hommikul argata vara. Meenunud ühel öhtul, et täi kõhuga on halb uni, ta röönud hästi palju vohat sinni. Maganud enda arvates juba tunde õi, ta äriganud ja valmistunud kooliminekus. Sama viimast, kuhu ta minevat, ulgunud, et olnud allu öhtu,

10.
mil teised polnud magama läinudki.

Ja kes müüdkai on õppinud pr. K. juures arvu-
teadust, see teab, kui kiiresti see kõik sünnib. 3/4 aastat
on klassi kursus läbi, siis õpitakse juba järgmises klas-
sis tarvismineraid asju, nii et pr. K. on oma aine lähi-
võtmisega üle Tallinna kõige eaugemal, nagu olla
tähtendanud koolinõunik.

Arvan, et see väike episood iseloomustab küllaldaselt
pr. K. kiirust, mis oli talle omane juba lapseana, ning
pole lahkunud ka nüüd.

— Parrina —

"Asume jälle oma
kasvatusteaduse - nõute
vaatusele.

Nii siis - esime-
sel aastal on laps are-
nemise suhtes looma
astmel . . . . .

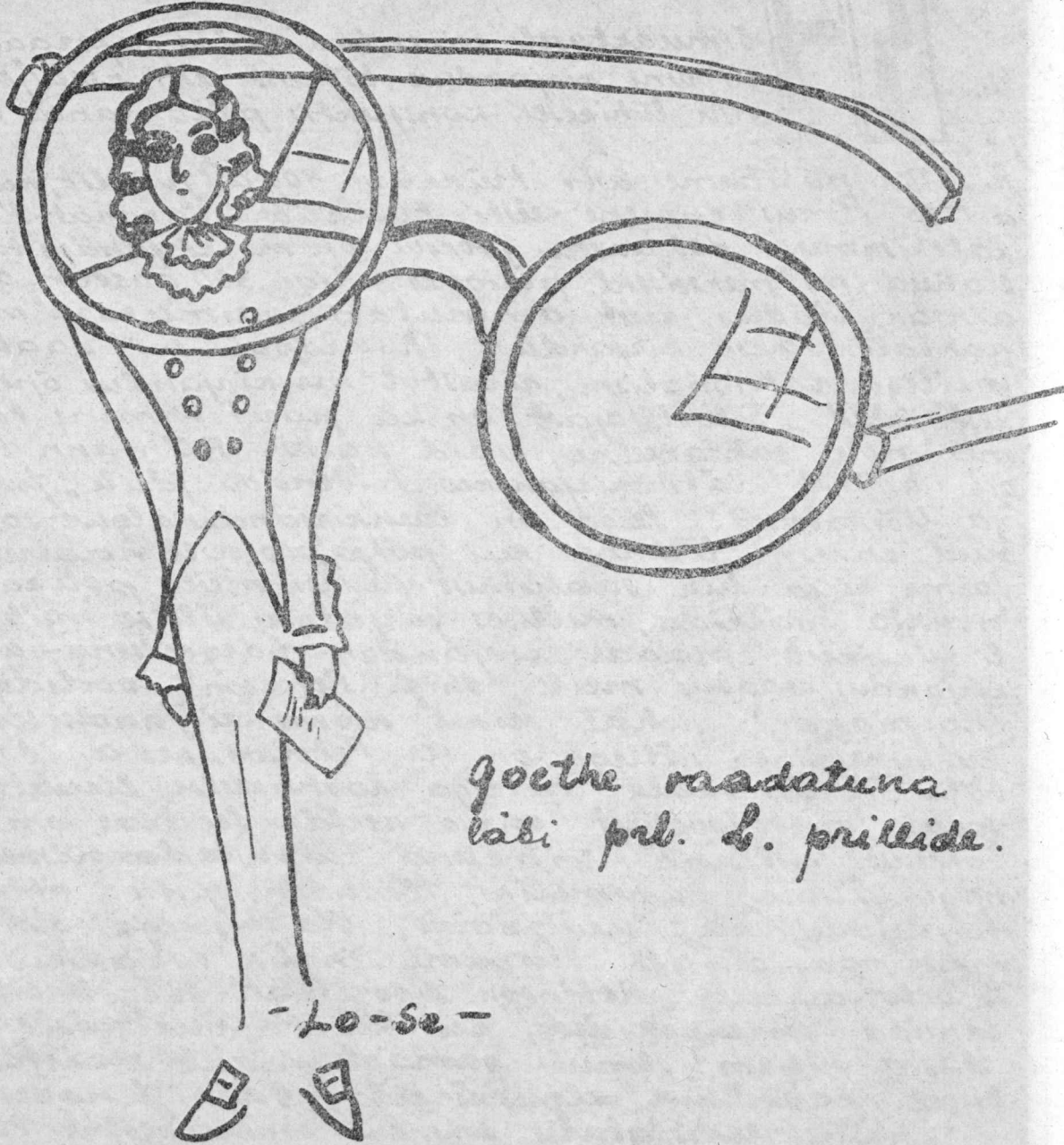
. . . . . halvasti mõju-
vad lapsele asjad, ro-
maanid ja ajakirjad . . . . .

. . . . . sest sündidid
on laps tabula rasa . . . . ."

õimuaktusel ennes hra. Kõrv referaadiga:
„Soome kirjanduse tõlkest eesti keeles“, mille
sisu lühikesel konspetsis püüan anda edasi.

A. 1935. pühitume eesti trükkidele 400 a. juublit, kuna
a. 1535 ilmus esimene eesti trükkios — Handrat-Kõlli
katekismus. 400. aasta jooksul on me kirjandus läbi
elanud mitmekülgseid perioode. Ligi 300 aastat oli
ainsaks lätkes, kust ammutati „vaimuvare“ maa-
rahvale, saksa kirjandus. 18. s. lõpul, mil saabus
meilegi rationalism, rikastub me kirjandus õpetli-
kest jutust. Sellist ajast on ka pärit esimene tõlge,
mis pole saksa keelne, vaid pastor Willmann tõl-
gib a. 1792 läti kirjaniku F. Stenderi järele „jutud
ja mõistatused“. Slega on laenkirjandus alguse saa-
nud ennem lõuna- kui põhjapoolseilt naabritelt.
Soome kirjanduse saabumisel juuris meile, pole ka hu-
vitustla märkida, millises järjekorras üldse meile tu-
li ühnikute maade kirjandus. Järgmisena — antie-
kirjandus saabus meile Th. J. Petersoni oodidega.
Holmandal kohal sirab soome kirjandusega
tutvunemine; jällegi on see Peterson, kes a. 1801
tõlvis ladinakeelse tülliga rootsikeelse luuletise
soome muusikoloogiast saksa keelde. See teos omab
tähtsust eestlarile esimesena tutvustada nimmeid,
nagu: Täär, Vanemuine, Ilmarine j. n. e., ühtlasi
mõjustades ka Theutwaldi „Halevimega“. Järg-
misel aastal 1802 tutvume inglise kirjaniku
D. Defoe'ga, kelle „Robinson Crusoe'at“ tõlgib ühe
sennad Lorenzonidest, kes olid Pärnus köstsid.
Kasta hiljem ilmus samade inimeste redaktali-
tusel prantose algupärane „Gaga Jenouva“.
Sis eestistatakse esimene soome keelne teos
„vana Kalevala“, millest trükiti näitena 80
närsi, ning ta omab tähtsust me ärkamisaegse
Ehkronnas.

goethe raadatuna
 läbi pr. L. pillide.

-Lo-se-

Vene kirjanduse mõjustini tõus meile kuni faan ehk J. Sommer, kes kirjutas „Suige laos“, „Pere rüda ja leme hing“ jne.. Sõgi kauge ja võõra kaugiala oma-
 nane tunneme, kui loome taasa kadunud tõlgitud „Griseldis“ ja marmarale kalletit; milline aine võis juba Boecacio „Deameroniis“.

Uusid uusi paistub me kirjanduse soome mõ-
 ju. „Dine lauliku laules“ võis Runebergi luuletusi; umbes 1870a. nähtub H. Jannsoni „Ille isamaa mu-
 õnn ja rõõm“, Runebergi „Ille maa“ esikuul, Hoi-
 dule tõlgib „Isamaa hiitgava pinnala“, „Ille mee-
 les seiral alati“, kesee toodal „Illele meidat häili-
 helak“ jne. ja kui siis 1880a. rülastatane soome kir-
 janduse seltsi, tuuakse kaasa palju arastust ja soo-
 me kirjanduse tõlkimine muutub koogisamaas.
 Ilmub P. Udviigi tõlkel uudisjulle, kuni kaanad
 tõlkima ka H. Lipp ja J. M. Siin. Siinane toodal
 soome antoloogia kolmas vihik, teiselt ilmus „Tee-
 kond soome maale“, „Võike kaalvato“ j. n. e.

Laidud veel ühingi tõlkijaid, kes toodavad pääa-
 jaliuult romantilisi-aatelin kütojulle. Kogu sajai-
 dit ilmus umbes 350 sellisulit jattu.

Sü saadab uus sojand, aruud ü, ja enam ei ni-
 deta Kõltingiue tõlutama, vaid O. Kallas esikuul vii-
 dasad soome õppima suits, Davik, Juglas jne.. Kanna-
 ingi ajaarjue tunduma soome mõju. Kõndasti jõe-
 lusele aitab kaasa ka 1881-82, kelle allumeis nure-
 nel soome tõlgit on. Tähtsamaid tõlmeid sel ajastul
 on: a. 1913 suitsu tõlgitud Jänfeldi „Isamaa“,
 „Ho“, „Kõltingim“ (1904), O. Kalda „Ille tagast“
 (1905-08) jne. veel tõlgitane „Ho“, „Kaasik“, „Sine-ki-
 no luuletai“, B. Linderi tõlgib „Ühepäevu lillikad“,
 O. Johanson „Linaankasi“, „Kaul tulipunaust lillat“ ja
 a. 1924 saame ka B. Livi „Suitsu võnne“ omanimeis.

Uude võit võtta, et tähtsaim soome kirjandus-
 ust on leidud meile kättesaadavaks. Kait. omame
 Kõltingi peaaegu kõik tema tööd. O. Kallas't on tõl-
 kinud Juglas, ning viimaseil ajal on kaastud tõl-
 gitama ka soome noor- ja esimesi kirjandust.

Suveöö sonett.

Suveöö õrnvalge, sina.
See oled sina!
Põhjamaa kevade ilu
Õrnab hu võlu. —

Tähtede sädelev tuli
Mele mul tuli
Nähes hu säravaid silmi,
Pelgeid, kuud külmi.

Õhtul, kui päev vajub uttu,
Tajun ma kind, muinasjuttu,
Mis mulle kaugust kajad.
Päevade lendavad tiivad
Mõtted ja tundmused viivad,
Skuud kind ei vii meelest ajad.

ER-KA.

Meidi tähelepanu!

Hoolimata asjaolust, et paljud Täienduskooli
õpilasi kannavad meil märki, mis õutab
nende kuuluvust Videviku Headeurniasse, nad
on oma käesoleva aasta lennu lõpumärgi
istunud meisterdada nii umbes a la „Täl-
linae Urbis Puellarum Gymnasium Heudurni-
abiturium. See igatahes vihjab faktile, et
neil puudub iuvisev õrnutusvõime ja tundub
nagu tahetakse sellega saavutada rohkem,
kui on kda Täienduskooli käesolev lend.

Vörk

Sak,
blott,
löj,
blott,
Wörge vörk

VIDEVIKU VARJVD-10-86

Sügisheled.

Kuhu jäänd on örnad kevadhääled,
Hääled, millest hoovas elu algus?
Hus nüüd pesitsevad süid'sed suvetuuled,
Tuuled, mille paitus oli önn mul airus?

Hüüis sügis, mattis vümsed õnnehelid,
Hadus elu, loodust katab surmalinik.
Tuli sügis, rüsus ilusaimad loodushetked,
Hadus rööm, nüüd mucker on su pühik.

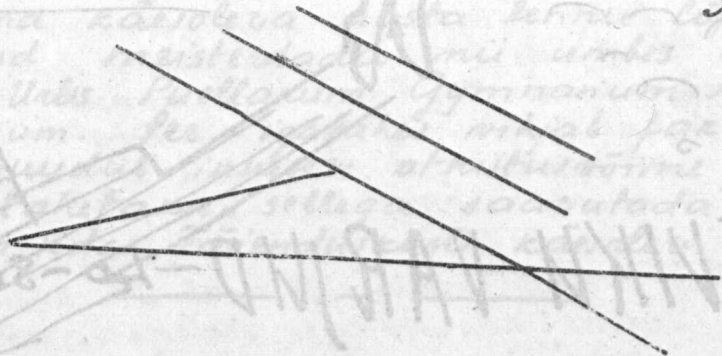
Loodusvüül nutab murraind vüise,
Melankoolsetl kõtab loodushümmri;
Sügis surmab vümsel õnnehääle,
Lobetus allub, koltund lehis valus lein.

Languvais lehis, metsa kohas kuuled sügishelinaid,
Hüirelt kihutavaist pilvist ilmub tõttor hõdacht.
Hustund lillenilmist valgub vümselid õnnepisaraid,
Meri süngel, tõusvail lainel valge vaht. —

.....

Kuhu astud, kõixjal leinavüidid,
Hõixjal ilmneb surmaaim.
Hõrvu katvad värisevad hingetõmbed, —
Mõttled: oli suri, tuli sügis üle õõ kui vaim.

S. N.

F

üünika tund. Situme auditooriumis, vihud eu, oodates koolist vallaanemist, kuna on laupäeva-õhtune, ajavüters närimis plüatnoiti.

Meile demonstreeritane aurumanna mudelit leguusi. Kõlitsel katar äruvus, kuna avatakse, et kas selline pinnine känderväre ka elu niku saab. Süis kuulduv kasane keemin-urmin, kuus nagu tekatel, mis suurend aiva.

..... „Die schwarze Suu“ — kostub äruv soon kusagilt alas- sinurgast .... korraga on kõik vallatud tollelt mõttelt, ning siis kostub rütmilins soon: „hi lelt, hi lelt. ....“

Selgituseis võias mainida, et motiiv on päritud „Frau forgi st“, aus ka tegeleti mingi juugu lokomotiiviliga, millelt viimane elu niku saadiit mol.

Tõrmatase, kausa juure, et ligemalt ünda tibatillekust imede imet näha. Ellen füünika magistri nägu on uninud laiale muigele, juba paljuütlev, nagu tahaks ronnada, et kaegi mis ma kõik soon! Huvitav: ja ta võib veel rohkemgi ..... viinjal, rünnal paiskub püenike auruvine auditooriumilae avarusse, mõsatus mingil nägematale magusale tollelt palju võivalt käelt ja kostub vih, pira, püenike, vaavaline. See vile on hädaline ja unine, ust ma rheskiit püder aurumanna on lõputuid püeti mo- gausel „suveund“ kusagilt müükimungas ja ärgates, niisub nigisilmade tõttu naku ga auruguhaiqun saanud, sellist ta esimene tervitus nii õhõtilaustalins.

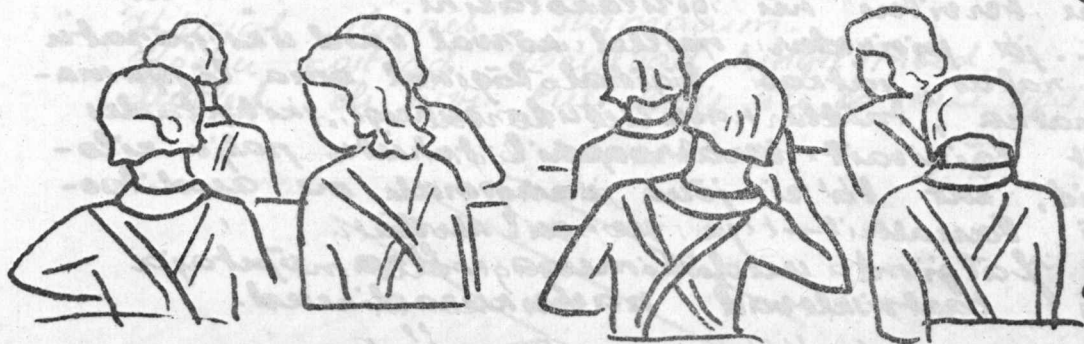
.... ja püevodan, millel võival vaid üks püeratu suur natas, jatkabi ligikalolõginal ama lõppema- tut mataa, kuller naku lüitudo rüuhugi, jastõu tades ruskelt läinivait, taratropõsil, kõhude, palju kilo- matreid, ant tõi ei jõua jatkõtmale me audito- riumi kausatril — tija: seponi kottõitu.

Jälgi nika uisidõhimõuga, nõlõsa mõpõtaja silmis taatõskõetad. naku kuuasõlineud.

— Polixena —

Non multa, hu, 2 muna, 5 sibulat,
 sed multum. ½ l. oelt, 1 ½ kana pipard
 terba volant, scripta tamis pulbrit
 manent. spida tulel,
 Laepe diem!!! kuri paas
 lauale.

20-52.

Hui humanitaarklassis elusaid tütarlapse
 närvatuse jurnud kellega.....
 .... süs majandusklassi all kõõgis rõrvetab
 potipõhju.

Möttelõng.

Nii hää on istu
Veeret möttelõnga -
Hui kaugusest
Mu kätte antaks ta.

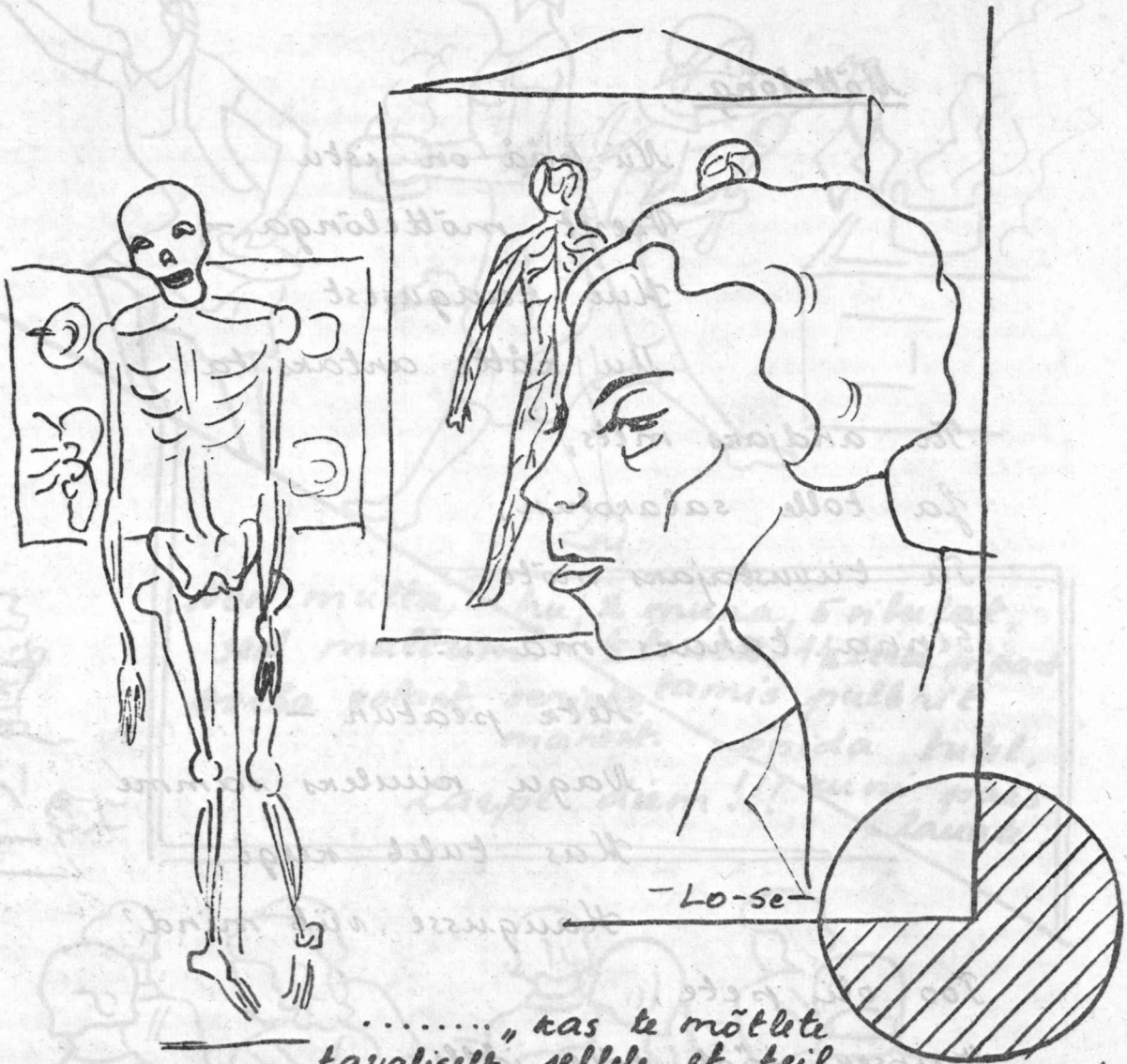
Ta andjaks mets,
Ja tolle salakohin,
Ja tiivustajaks möte:
Sinna tahaks ma.....

Hete peatun -
Nagu kuuleks samme
Kas tuleb keegi,
Kaugusse nüü mind?

Too oli pete,
Vaikses jääb kõik jälle.
Ma istun mõttes,
Lõnga veeretan - - -

- Hety. -

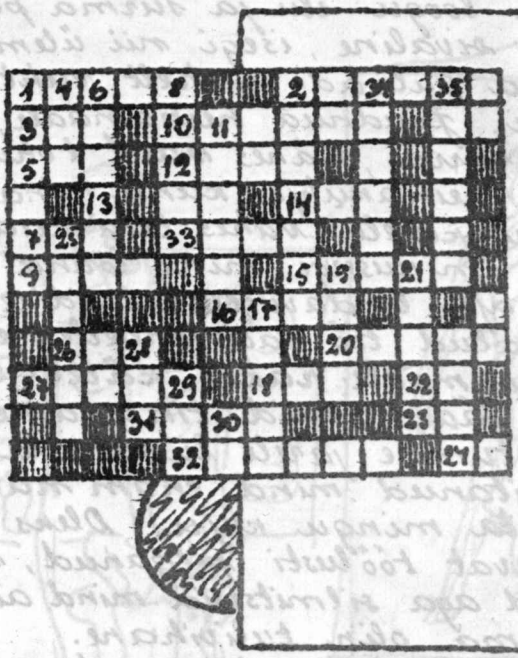

....." kas te mõtlete
 kavaliselt sellele et teil
 müüd fumala abiga üks köht on - ei mõtle!
 Kas te mõtlete sellele, et te süda lakkab
 töötamast - jälle ei mõtle.....
 See kartus ongi asjatu, sest vegetatiivne
 aju juhib ka töötamist automaatselt."

päivilisi mööda kiriseid külatänavaid sammumas heinamaale võrma loogu elu ja surma peale. Tuju oli esmajärguliselt viiviline, isegi nii ülemelik, et naaber talu õuevärava pulkade vahelt vahtivale vasikale tegin grimassi. Jõudnud heinamaale, tuju alanes mõne pügala võra, nähes vaid tohutu suurt heinamaad täis heinakutije kuna mina aga mõtlen juba lõunapuhkusele. Nähes teisi kaarutamas, nakkas töötaju murussegi, ning lõuna saabudes olin üllatunud aja lendavusest. Veidike aega istunud, olin ka üllatatud töö tagajärgedest enda maises olemuses. Ma ei mõtle rakke kätel ega heinakõrsist kraabitud sääri, vaid tinarasveid konte, mida tunnise istumise järel liigutada oli hulljulgus. Pere ei õritanud mind enam naeruga, vaid soovitasid tohyle, ka mingi koju. Oleks mid mu äärmiselt vastupidavat töölusti pilganud, ma oleks vihane olnud, nad aga silmitsesid mind ainult kaastundlikult ja nüüd ma olen tulivihane.

Nii jäin tuuks loosungile, tõsta linnarahva, viti, linnapreilide respekti maainimeste silmis, ning otsustasin oma lõunani kestnud võidurikka võitluse ka võidurikka lõpuni viia. Lõunapöösast kinni hoides, na-pikiri silme es tõusin jalgele, surusin hambad risti ning kaarutasin heina nii, et kõik Tünad, Malled, Anud ja Haided jäid kahvatuks mu suurust vapra-sest. Regamööda kadus surmatahegi, ning õhtu saabudes tulin kodu poole sama rõõmsas tujus nagu läinud. Olin näidanud, et ka „bürgeri“ saab arm ja oskab arm saada tööst.

Juba emalt hõikain purnaijele, kes seisis kätt leva näoga uksele, vist lootis mind kokkukukkuvana väimusest näha: „linnapreilid on surnud – elagu linnapreilid“. Saanud taresse istuma, andis töö end süiski tunda, ent tulles saunast, oli selline ennega rahulolev tunne, nagu oleksin ületanud maailmarekordi. Ilu maist pruuni olemist kades-tand aga veel paljudki pläähisaksjad.

Põiktead:

1. Selistatumaid filmidüvasid.
2. Huulsa- maid õlletehase keskusi.
3. Riik (lühendatult).
4. Nõu- ja kooki- ja küpsise- ja suupärase mehe nimi.
5. Nõu- ja kooki- ja küpsise- ja suupärase mehe nimi.
6. Vajalikem organ.
7. Metall.
8. Ajalett.
9. Bestis.
10. Ajalett.
11. Bestis.
12. Jumal viibu ja noolega.
13. Hür- publiku lemmikuid.
14. Põlleti osa.
15. Põlvits Bestis.
16. Nõu- ja kooki- ja küpsise- ja suupärase tüdruku nimi.
17. Hsi.
18. Hah tants.
19. Huulsa- muslaulja esimesi.
20. Hah tants.
21. Huulsa- muslaulja esimesi.
22. Hah tants.
23. Hah tants.
24. Hah tants.
25. Hah tants.
26. Hah tants.
27. Hah tants.
28. Hah tants.
29. Hah tants.
30. Hah tants.
31. Hah tants.
32. Hah tants.
33. Hah tants.
34. Hah tants.
35. Hah tants.

Püsttead:

1. Rootsi kuningas.
2. Naie nimi.
3. Hübaratööstus Tallinnas.
4. Hübaratööstus Tallinnas.
5. Hübaratööstus Tallinnas.
6. Hübaratööstus Tallinnas.
7. Hübaratööstus Tallinnas.
8. Hübaratööstus Tallinnas.
9. Hübaratööstus Tallinnas.
10. Hübaratööstus Tallinnas.
11. Hübaratööstus Tallinnas.
12. Hübaratööstus Tallinnas.
13. Hübaratööstus Tallinnas.
14. Hübaratööstus Tallinnas.
15. Hübaratööstus Tallinnas.
16. Hübaratööstus Tallinnas.
17. Hübaratööstus Tallinnas.
18. Hübaratööstus Tallinnas.
19. Hübaratööstus Tallinnas.
20. Hübaratööstus Tallinnas.
21. Hübaratööstus Tallinnas.
22. Hübaratööstus Tallinnas.
23. Hübaratööstus Tallinnas.
24. Hübaratööstus Tallinnas.
25. Hübaratööstus Tallinnas.
26. Hübaratööstus Tallinnas.
27. Hübaratööstus Tallinnas.
28. Hübaratööstus Tallinnas.
29. Hübaratööstus Tallinnas.
30. Hübaratööstus Tallinnas.
31. Hübaratööstus Tallinnas.
32. Hübaratööstus Tallinnas.
33. Hübaratööstus Tallinnas.
34. Hübaratööstus Tallinnas.
35. Hübaratööstus Tallinnas.

Kroonika.

6. VII 32. semestri lõppedes tuldi toime nälgasõiduga Kloorale, kuhu osa academiast saabus pärale nõhgi- ga, teine osa aga autol ka Paldiskit külastades. Peatuti Pedusaarede surilas.

7. VII 32. sai VII lend kätte „adjustaadid“. Peale pr. Pedusaare südamlõngu kõnet, koorilaulu, õnnusoon, lilli ja pisaraid korvaldasid värsked vilistlased autoorso Piritale. Valge saus teiste hulgas oli L. Aller, kes lõpetas eum laudiga.

septembris oli „Kultuuriringi“ avakoosolek. Uue juhatajaks valiti Fanny Korvovits ja juhatusliikmeteks: H. Huik, H. Klaas, R. Koppelson ja L. Huut.

Hajarija toimkonnas koossesus tekkinud muu- datus: Sreka Sommer ja Louisa Kemmelson läi- nud aastasest toimkonnast, kuna „värskel veri“ on saabunud Salme Hussari ja Laura Kellugi mõel.

17. VII 32. sai lõpumärgi jäjekordne s. t. VII lend; see- kond on märk, musta kulliga valged põhjal, mis mõjub maagiliselt, nagu tähendas oma kõnes pr. Lindström. See on üldse nii müstiline asi, ikka see maagiline kull ja arv VII! Piduliku juhtumi olulisem osa toimus peale tunde, see oli meidugi kohviroomine.

20. VII 32. tutvustati õppurkonda paper „Kaupe“ sinuga. Nimelt tegid 3 õpilast hra. Sinesaksaga visüdi hra. Bedrole. Snam puroori lekitas õpi- lase Salme Hussari kilde ja pudemeid, mis ära toodud ka käesolevas numbris.

24. VII 32. pidas muusikaring oma asutamiskoos- kut. ühes sellega, pidid kõik üles tunnustama, kes mängivad mingisugust muusikainstrumenti (kui tarvitada hra. Sinesaksa sõnastust). Selgus, et keegi tütarlaps mängivat ilegi parrmu- pilli.

27.
Möödunud kuul peetud muusikaringi koosolekul
valiti juhatus, kuhu kuuluvad õpilased: R. Hop-
pelson, S. Tilk, L. Vohu ja L. Rikas.

Samal kuul algand ka tantsukursu-
sed neljandail ja viiendail klassel.

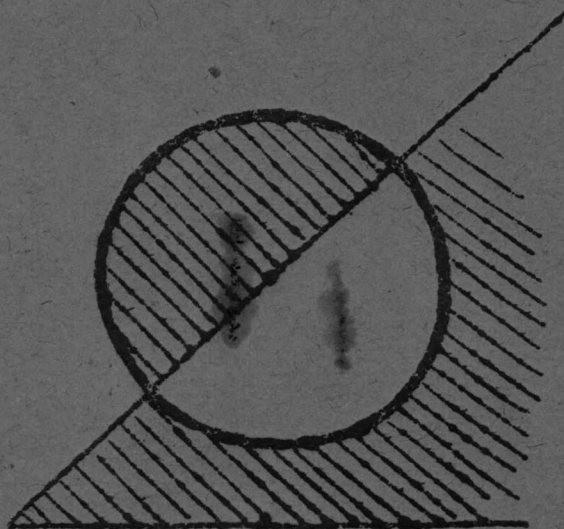
Õieti ette muudatus piduriüü juures,
mis töödati välja uus tegumou. Nüüd kann-
me peopäevil šapoo asemel valget, volangeega
kaunistatud eset, mis nagu oleks krae - jõe
ei ole ka.

8. I 32. mälestas „Kultuuriring“ F. R. Huentwald'i
50. a. surmapäeva.

9. I 32. toimus „Videriku academia“ juures töötava
täienduskooli näitus kooli ruumes, mis algas
kell 11 hommikul.

22. I 32. korvaldas „Kultuur-“ ja „Muusikaring“
ühisel algatusel „hõimuaaktus“. Oli kirjandus-
likke ja muusikalisi ettekandeid, ning me
uus eesti keele õpetaja hra. Kõrv refereris
soome kirjanduse tõlkest eesti keeles, millest
ilmub konspekt ka käesolevas numbris.

Si saa ka mainimata jätta muuda-
tust õpetajate koosseisus, mis tekkis juure jooksul,
sest nüi mõnigi tütarlaps ehk oleks taht-
nud teha häaks oma senist olulist lah-
kunud õpetaja juures. Nüi lahkuvad meilt,
ismajoonel meie inspektöris pr. Janion, keda
nüüd asendab pr. Lindström, inglise keele õpe-
taja pr. Gansberg, asendab pr. Reinvaldt,
loodusteaduse õpetaja pr. Nipman, asendab pr.
Toomingas, eesti keele õpetaja pr. Matiesen,
asendab hra. Kõrv, käsitöö õpetaja pr. Tõm-
bach, asendab pr. Hallman. Veel ole-
vatest õpetajatest mainida psühholoogia õpe-
tajat pr. Romulust, võimlemisõpetajat pr.
Peki ja ladina keele õpetajat hra. Jürissoni.

HIND - 20 snt.